

nicky majiteli celku, vyplývá zřejmě z ustanovení § 297 písm. a) obč. zák. Může proto vlastník věcí, které jako domnělé příslušenství nemovitosti byly neprávem podrobeny exekuci na nemovitost, je z exekuce vyloučiti a § 37 ex. ř. zdůrazňuje v tom směru, že, kdo tvrdí vlastnictví neb jiné právo k věcem, které byly podrobeny exekuci jako příslušenství nemovitosti, jest oprávněn podati žalobu vylučovací podle § 37 ex. ř. Tomuto zákonnému ustanovení není nikterak na závadu, že soud exekuční rozhoduje, stane-li se pochybným, zda věc je příslušenstvím nemovitosti, čili nic, řízením nesporným z moci úřední o její povaze v tomto směru (§§ 140 třetí odstavec, 145 druhý odstavec a 252 ex. ř.) a že toto zjištění exekučního soudu jest platným pro všechny účastníky i proti nim, neboť účastníky rozuměti sluší pouze účastníky exekučního řízení, vymáhající věřitele a dlužníky, kteří o rozhodnutí v tomto směru jsou vyrozuměni, nikoli však třetí osoby, kterým usnesení se nedoručí a kterým podle § 37 ex. ř. výslovně jest vyhraženo právo podati žalobu vylučovací. I kdyby tedy bylo lze za to míti, že exekuční soud, schváliv dražební podmínky, v nichž vylučované věci byly uvedeny jako příslušenství prodáváného hotelu a označiv věci ty jako příslušenství i v dražebním ediktu, prohlásil věci ty za příslušenství hotelu, ačkoliv soud v tomto případě otázku tu výslovně neřešil, jelikož nikdo z účastníků o to nežádal, nemohlo by to býti na újmu žalobcova práva podati žalobu vylučovací, poněvadž mu ji § 37 ex. ř. výslovně přiznává a výrok exekučního soudu na žalobce se nevztahoval, neboť mu ani nepřislušelo právo si proti němu stěžovati.

Čís. 8093.

Prozatímní opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř.

V řízení o povolení prozatímního opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř. placením výživného manželce nelze se mimo osvědčení, že manželka jest nucena žiti mimo společnou domácnost, jsouc opuštěna nebo důvodně opustivši manžela následkem ohrožení, zabývatí rozvodovými důvody (hysterií manželky).

(Rozh. ze dne 1. června 1928, R I 396/28.)

Podavši proti manželi žalobu o rozvod manželství od stolu a lože navrhla manželka, by jí bylo povoleno prozatímní opatření odděleného bydliště a placení výživného manželem. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud prozatímní opatření povolil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel míní neprávem, že jest sprostěn povinnosti živiti manželku, ana trpí hysterií, což ostatně ještě ani neprokázal. Při rozhodování o prozatímním opatření povolením prozatímní výživy podle § 382 čís. 8 ex. ř.

sejde na tom, je-li osvědčen nárok na výživu manželky mimo společnou domácnost a ohrožení tohoto nároku, ale nelze rozhodovati o důvodech rozvodu. Manžel jest povinen živiti svou manželku a příslušný nárok jest již v zásadě osvědčen trváním manželství. Nárok na placení výživného manželce, zdržující se mimo společnou domácnost, musí ovšem býti osvědčen buď ohrožením manželky ve společné domácnosti, nebo důvodným opuštěním domácnosti manželkou nebo svémocným zrušením společné domácnosti manželem. Nebezpečí pro ukojení nároku na výživu je osvědčeno tím, že manželka je nucena žíti mimo společnou domácnost, jsouc opuštěna nebo důvodně opustivši manžela. Proto nelze se v řízení o povolení prozatímního opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř. obíratí mimo osvědčení uvedených okolností ještě dále rozvodovými důvody. Právem se proto rekursní soud neobíral hysterií žalobkyně, o které bude rozhodovati teprve v rozvodovém sporu. Řízení není neúplné proto, že o hysterii žalobkyně nebyly provedeny důkazy. Nezáleží na tom, že svědci, slyšení za účelem osvědčení nároku žalobkyně a jeho ohrožení, zejména o tom, že žalovaný své manželce neposkytoval výživu, nadával jí a týral ji, tedy ji ohrožoval, nevypovídali z vlastní zkušenosti. Záleží na tom, zda jejich výpověď jest přesvědčující a svým obsahem stačí k osvědčení tvrzených okolností. Tomu je tak a rekursnímu soudu právem stačily výpovědi i svědků nepřímých k tomu, by pokládal za osvědčeno ohrožení žalobkyně.

Čís. 8094.

Jde na vrub příjemce dodávky, že, ač mu hrozil průpad podle § 933 obč. zák., neuplatnil v zákonné lhůtě nároky ze správy, a důvěruje slibům dodavatele, trpěl průtahy v provedení oprav. Propadnou lhůtu § 933 obč. zák. lze úmluvou stran prodloužit.

(Rozh. ze dne 1. června 1928, Rv I 1241/27.)

Žalovaná firma provedla pro žalující firmu opravu šnekového lisu a dodala lis žalobkyni dne 13. listopadu 1925. Žalobou zadanou dne 13. října 1926 domáhala se žalobkyně na žalované jednak vrácení přeplatku, jednak náhrady z důvodu správy. Žalobu o b a n i ž š í s o u d y zamítly, ježto byl žalobní nárok uplatňován po uplynutí šestiměsíční lhůty § 933 obč. zák.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelka brojila v odvolání pouze proti tomu, že nenastal průpad žalobního nároku podle § 933 obč. zák., ježto hlásila žalované straně vady stroje jednak hned, jednak po té vícekrát po celou propadnou lhůtu a ježto žalovaná ji ujišťovala, že stroj bude správně fungovati, až se zaběhne; při tom dovolatelka jen dovozovala, že, kdyby se měla v ta-